

عنوان مقاله:

شناسایی و رتبه بندی کیفی ریسک انواع قراردادهای ساخت بر اساس روش پرداخت

محل انتشار:

سیزدهمین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

امیر اکبری - کارشناس ارشد مدیریت ساخت، مدیر پروژه سازمان عمران شهرداری، شیراز، ایران

محمدهادی خورسندی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، موسسه آموزش عالی آپادانا شیراز، ایران

محسن نعمت الهی - رئیس سازمان عمران و بازآفرینی فضای شهری شهرداری، شیراز، ایران

علی حسین عباسی - معاون فنی سازمان عمران و بازآفرینی فضای شهری شهرداری، شیراز، ایران

حسین اردشیری - معاون اجرایی سازمان عمران و بازآفرینی فضای شهری شهرداری، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

فرآیند ساخت یک فرآیند پیچیده، پرهزینه، زمانبر و با اجزا زیاد است. در یک پروژه ساخت تخصص های متفاوتی در کنار هم قرار میگیرند تا امکان دستیابی به اهداف را ممکن سازند. انتخاب مناسب ترین روش قرارداد علمی است دقیق زیرا هیچ فرمولی وجود ندارد که بتوان یک پروژه و متغیرهای کارفرمای پروژه را به آن داد و سپس آن فرمول یک روش قراردادی را تولید کنید. یک قرارداد مناسب بهگونه ای انتخاب می شود تا بوسیله ی تشویق کارفرما و پیمانکار به همکاری منطقی با یکدیگر باعث رسیدن به بهترین نتایج مطابق بااهداف پروژه و ریسک های پیش بینی شده گردد. قراردادهای ساخت به سه نوع اصلی تقسیم می شوند: قراردادهای قلم یکجا یا سرجمع، قراردادهای هدف- هزینه یا مشارکت و قراردادهای اضافه بر قیمت تمام شده. دراین قراردادهای ساخت این امکان وجود دارد که ریسک ها را کم کرد، انتقال داد یا پذیرفت، ولیکن هرگز نمی توان آن ها را به حساب نیاورد. مدیریت ریسک در قراردادهای ساخت ویکردی است که از روش های مناسب جهت کشف و جمع آوری نظرات متخصصان در جهت کاهش تاثیرات خطای فردی در برآورد و افزایش تاثیر مدیریت ریسک در قرارداد استفاده می کند. یکی از معیارهای موثر و کارا بودن یک قرارداد اینست که به وضوح و روشنی ریسک و مسئولیت ها را در مواد قرارداد بین طرفین آن تقسیم کرده باشد که بدین معنی است که هر دو طرف قرارداد یک تفسیر و مفهوم از تخصیص و مدیریت ریسک در قرارداد دارند. شناسایی ریسک انواع قرارداد های ساخت عامل تخصیص صحیح ریسک به طرفیاز قرارداد که مسئول مدیریت آن است، می باشد. تجزیه و تحلیل کیفی ریسک، فرآیندی است که طی آن ریسک برای تجزیه و تحلیل احتمال وقوع و تاثیر آن بر پروژه شناسایی میشود. در این فرآیند اولویت رویدادهای دارای ریسک با توجه به میزان اثر بالقوه هر یک از آنها بر روی اهداف پروژه، تعیین می شود. در این پژوهش روش قرارداد اضافه بر هزینه تمام شده بین دیگر روش ها از ریسک بالاتر جهت کارفرما برخوردار است. در این روش ریسک های طرح ادعا، ریسک کاهش انگیزه صرفه جویی در پیمانکار، ریسک تعویق در تصمیم گیری و مدیریت کار و ریسک افزایش هزینه تمام شده کار بیشترین اثر را بر پروژه بین دیگر ریسک ها دارا هستند.

کلمات کلیدی:

مدیریت ریسک، مدیریت قرارداد، قراردادهای سرجمع، قرارداد هدف، هزینه، قرارداد اضافه بر قیمت تمام شده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1265018>

